

Јеже

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА.
ПРЕПЛАТА СЕ НЕ ПРИМА НИ ИЗ ЈУГОСЛАВИЈЕ, А КАМОЛИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА. (УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: ТЕРАЗИЈЕ 31/III, БЕОГРАД, ТЕЛ. БР. 29-129) ЛИСТ ИЗДАЈУ ЈУГОСЛОВЕНСКИ НОВИНАРИ РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА СЕ ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.

ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

ПОЛИТИЧКА СИТУАЦИЈА

МОГУЋНОСТ УСПОСТАВЕ ДОБРИХ ОДНОСА ИЗМЕЂУ ИТАЛИЈЕ И ЈУГОСЛАВИЈЕ

Разговор нашег сарадника са једним полузваничним претставником Италије

Рим, децембра

Од једне полузваничне италијанске личности „Јеже“ сарадник добио је следећи интервју у вези с могућношћу успостављања бољих односа између Југославије и Италије. На питање нашег сарадника због чега још није дошло до споразума, претставник Италије дао је следећи одговор:

„По мом мишљењу, узрок је тој што народи Југославије не схватају да смо ми прешли на страну савезника тек септембра 1943 године, а на југословенску страну још 6 априла 1941 године, дакле много раније. Истина, наше трупе нису могле до краја рата да остану у Југославији. Да су остале подуже тамо, могло би се нешто и разговарати у вези са репарацијама, или се можда не би уопште разговарало, јер би наша војска деловала на насељеном терену тако, да би питање репарација постало сувишно.

Кажу, — наставила је полузванична личност, — да смо у Црној Гори појели милион оваца, као и то да смо и из других покрајина: Лике, Кордуна, Баније, Хрватске и Словеначке, узимали још и друге намирнице. Међутим, ви Југословени, нећете да признате једну чињеницу — да толико месо не би наши војници појели да није било нашег брдовитог терена и

далматинског вина. Јасно је свакоме да покрети по брдима и добро вино траже добру храну, из чега произилази да су за штету причињену Црној Гори, Словеначкој, Хрватској, Лици, Кордуни и Банији, Босни, Херцеговини и Србији криве оне саме и — Далмација. Правичност захтева да наше федералне јединице узму на себе и солидарно одговорност за причињену вам штету, што би претстављало и полазну тачку за развој пријатељских односа између наше две суседне државе“.

— Код наших народа влада мишљење да су ваше трупе таманиле живину, — запитао је бољажљиво наш сарадник.

„Могућно. Наши људи воле живину и јаја. Да су ваши народи мало више пажње посветили живинарству, сточарство не би у толикој мери страдало“.

— Колико нам је познато, ваше су трупе причиниле народу у Југославији и друге штете. Попаљено је много домова и биће потребно да се уложи доста труда за њихову обнову...“

„Пардон, — пресекао је полузванични претставник Италије — нашег сарадника. Југословенима није потребан толики број зграда јер ми смо се бринули и о томе да људи, који остану без крова над главом, остану и без глава.

Према томе, није више потребно онолико зграда колико раније. С друге стране, требало је да задате зграде од камена а не, као што је код вас случај, од лако запаљиве дрвене грађе. Према изложеном, ова ваша примедба отпада као неумесна“.

При крају интервјуа наш је сарадник замолио претставника Италије да му каже да ли постоје још какве препреке које онемогућавају да се дође до нормалних односа, — нашта је претставник Италије одговорио:

„Има, и то великих препрека! Ево у чему је ствар: код вас су сви они који су, за време рата и пре рата, били расположени према Италији, уклоњени с власти, тако да то за наше односе претставља велику незгоду. Ти су људи, насупрот данашњим управљачима, били великодушни. Сетите се само Нептунских конвенција, Рапалског уговора, Истре, Ријеке и тако даље. И ми тражимо репарације за те наше пријатеље, које сте ви расходуваали“.

— А онај народ што је, кажу, помро по логорима, изгинуо на вашим стратиштима; она уништена разно-разна добра...“

„Чекајте, молим вас, — прекинуо је узбуђено претставник Италије. Ко вас је терао да ратујете

против нас, кад је ваша званична влада 1941 године тако лепо и лојално капитулирала? Зашто сте стварали партизанске одреде, ударне бригаде и дивизије, које није признавао ни ваш краљ ни ваша влада, па ударили по нама.

Да сте били лојални, другачије би било и за вас и за нас“.

Сложивши се с овом мудроом констатацијом, наш сарадник се задовољан опростио од италијанског претставника.

ДРУГО ПАСТИРСКО ПИСМО

Слободни смо замолити да вашим цијењеним посредничством упознате круговал, сликоказе сва натисна средства и ину промицбу о нашем противстојању нарису Устава и то како у обществу тако и у посебничтву, те вам достављамо:

ПАСТИРСКО ПИСМО № 2

Док смо за време рата били најтежње и нераздвајно везани са Павелићевом „независном државом Хрватском“ све је било у реду. У Југославији, међутим, наше су свштенике због тога кажњавали и називали издајницима и злочинцима.

Сад је Устав донио нову одредбу којом се црква одваја од државе. Наши свштеници, часне сестре и крижари у најбољој намери да послушају законе сасвим су се одвојили од државе, отишли у шуму, рушили државне путеве и мостове како би на делу показали да немају ништа зајед-

ничког са државом. И шта се сад дешава. Те поштене људе, који се чврсто држе закона, сад хапсе и прогоне. Где је ту правда! Прво нас прогоне што смо били чврсто повезани са државом, а сад нас кажњавају што нећемо да имамо са њом ништа заједничко.

Или други случај. У Загребу је скоро суђено неким часним сестрама што нису хтеле да негују ранене партизане него их предавале Немцима да их они негују. Међутим, наше часне сестре, које су то учиниле из незнања, и стидљивости, настојале су последије да ту грешку поправе, па су обилно слале у шуму храну свштеницима и крижарима који су се одвојили од државе. И молим вас шта се сад дешава? Наравно, и њих сада хапсе и изводе пред суд.

Где је ту правда, питамо се ми. Неколико добронамерних бискупа са Каптола.

НИС РОДУС, НИС САЛТА!

Др. Виктор Новак, професор Универзитета, предложио је да наш основни закон или неки други закон допусти ономе који је нападнут са црквене проповедаонице да се може на истом месту бранити од напада. По досадашњим црквеним канонима нико се на лицу места, не може бранити од сличних неистина. Зато он тражи да и у овом случају законодавство штити човека као човека.

— Има, драга браћо, непријатеља народа, који су заборавили пету заповјед божју!

— Има, драги моји кршћани, непријатеља Свете цркве, који су заборавили прву заповест божју!

Мађарски крижари

Будимпешта, 25 децембра
ДНБ јавља:
Омладина Странке малих поседника приредила је ових дана, у највећем будимпештанском бископу, импозантне тотемистичке свечаности, посвећене богу Вогану и његовом Стреластом крсту (крижу). Свечаности су завршене доношењем „Декларације светској омладини“. У декларацији стреласта омладина Странке малих поседника тражи да одлуке на престојојој мировној конференцији не буду донесене на принципу победника и побеђених.

Тумачећи декларацију стреласте омладине, лист „Киш ујшар“ рекао је: „Тражећи југословенске територије, ми смо напали Југославију и — изгубили рат. Југославија је ратовала и против нас, не тражећи никакве наше територије. Значи, сада треба донети мировне одлуке, по којима свако треба да добије оно што је тражио. Ми смо тражили југословенске територије и треба да их добијемо. Југославија није тражила ништа — и не треба ништа да добије. Правда и демократија биће само тако задовољене.“

На граници стража стоји

»Верујемо да ће и у будућности, са хероизмом и славом достојним њених предака и историје, испунити сваки задатак који јој буде поставила Велика скупштина, у циљу да сачува независност турске нације, интегритет и безбедност отаџбине.«

У духу традиционалног италијанско-француског пријатељства

Рим—Париз, 24 децембра
Агенција Стефани и ОФИ јављају:
Гроф Карло Сфорца, председник италијанске Саветодавне скупштине, отпутовао је данас послери подне из Рима за Париз. Пре поласка гроф Сфорца је, у речитој шутњи, избројао круницу пред сликама Мусолинија и Лавала, па се затим причестио и примио благослов од св. оца папе.
Гроф Сфорца ће у Паризу присуствовати италијанско-француској манифестацији, на којој ће учествовати Пол Бонкур и Феликс Гуан. На овој манифестацији Пол Бонкур ће предати грофу Сфорци заветни ковчежић са три симболична истарска шипка, постављена у ковчежићу у виду троугла. На манифестацији ће се извршити основне припреме за прославу дана (шестогодишњице) италијанско-француског братства и пријатељства, који — као што се зна — пада 11 јула.

Разоружање Јапанске армије се наставља

Рангун, 28 децембра
Како јавља „Дејли експрес“, Јапанске трупе које се налазе на Суматри добиле су најновије типове тенкова, док су им стари јапански тенкови одузети. Разоружање Јапанаца у овом смеру, како се сазнаје, наставља се у све већој мери.

ДА БИ СЕ ИЗБОРИ У ГРЧКОЈ ОДРЖАЛИ У РЕДУ

Атина, 28 децембра
Рајтер јавља да је командант британских трупа у Грчкој, генерал Скоби, удовољио молби Дамаскиноса, да британске трупе остану и за време избора ради одржавања реда. Овде се сазнаје да ће досадашње искуство у одржавању демократије у Грчкој веома добро послужити.

ФАШИСТИЧКИ КОСТИМ — БАЛОВИ

Рим, 28 децембра
Италијанска зимска сезона овог пута потпуно је у знаку фашистичких костим-балова. У великој су моди калуђерске мантије, у које су се, на пример, прерушили познати фашисти Скорца и Гарбаља. Прави калуђери с великим симпатијама учествују у овој забави.

Харон у униформи

Нирнберг, 24 децембра
ДНБ јавља:

У току рата многи црквени оци бринули су се само о томе, како да склопе с овог страшного света што више својих напаћених верника. Сада, када је свет постао мирнији и живот могућнији, многи часни пастири се брину о томе, како да врате у живот што више својих ратних сарадника, који се налазе у предворју смрти. Таквом човекољубном и светом дужношћу бави се и часни отац-капетан Хенри Гереке. Он је, лицем на католички бадњи дан, ушао у нирнбершко предворје смрти и извео за руке намучену своју децу Хермана Геринга, Јоакима фон Рибентропа, Вилхелма Кајтела, Константина фон Нојрата, Фрица Саукела, Алберта Шпера, Карла Деница, Хјалмара Шахта, Валтера Фрика, Балдура фон Шираха и Ханса Фричеа. Он је све ове паћенике довео до пред саму реку Лету, која — као што се зна — дели смрт од живота. Ту су застали, и свети отац је својим ученицима дао по запаљену свећу.

Држећи запаљене свеће у рукама, 12 Хитлерових апостола исповедили се, са сузама у очима, оцу-капетану Герекеу. Они су искрено признали све што су радили у Немачкој и Европи, наглашавајући нарочито да су се и они, у току овог страшного рата, бринули само о томе да склопе што

више напаћеног народа са овог страшного и за живот немогућег света. После исповести, Херман Геринг је, са свећом у руци и сузама у очима, запевао пред микрофоном:
„Тиха ноћ, блажена ноћ...“
Песму су прихватили и остали.

После ове сцене отац-капетан Хенри Гереке раширио је руке према свету с ове стране Лете, па је, и он са сузама у очима, завапио:
»Заиста, заиста вам велим: гоните се овом великом и искреном побожношћу, која је и мене заистину ганула!«

Рачуница Јалчин ефендије

— Јалчин ефендија: „Ја, па Јалчин, па ефендија, па Херст, па Мосли, па Аштон, па Крамер, па генерал Милер, па Крста Пастухов, па Драгиша, па... Талијани, па они... црквени бискупи, — бре... има НАС још!..“

ВАТИКАНСКО ГОСТОПРИМСТВО

Рим, 28 децембра
На позив, упућен неутралним државама да истерају фашистичке дипломате, Ватикан се није ни осврнуо, јер се не сматра неутралном државом.

ЈАПАНЦИ ХОЋЕ ДА ОДРЖЕ РЕЧ

Јава, децембра
Јединице индонезиског покрета отпора ухватице су телеграм јапанских трупа са Јаве, упућен божанственом Хирохиту. Овај телеграм гласи:
„Хајл, Микадо! Верни датом обећању да ћемо се из рата вратити као победници, ми смо продужили борбу, како бисмо одржали реч!“

БИЋЕ И ТО

Каиро, 28 децембра
Хафез Рамадан-паша напao је Велику Британију што је дала више од 60 обећања да ће евакуисати Египат, а то још није учинила. На то му је са званичне енглеске стране одговорено:
— А зашто се вама Египћанима жури, кад се нама не жури.

СУД ЗА СУЂЕЊЕ РАТНИМ ЗЛОЧИНЦИМА У КИНИ НАПРАВИО ЈЕ СЕФТЕ

Шангај, 28 децембра
После дугих припрема и прибирања доказа, суд за суђење ратним злочинцима и јапанским колаборационистима у Кини, направио је прво сефте. Овај суд је у Шангају осудио бившег министра финансија нанкишке владе Чен Јих Пинга на вечито заточење и конфискацију целокупне имовине. Како јављају, суд је тешка срца изрекао ову пресуду и да би се одморио од силног напора решио је да остале претресе одложи на неодређено време.

ХАПШЕЊЕ НЕМАЦА У ПОРТУГАЛИЈИ

Лисабон, 28 децембра
Са меродавне стране дата је изјава да се у Португалији врло енергично хапсе Немци, те су сва пребацивања у том погледу потпуно неумесна. Реч је о тројци Немаца — антифашиста и бораца против Франка за време шпанског рата.

Ред по цену нерета

Осло, 28 децембра
У циљу увођења што бољег реда примљени су у службу полицајци — бивши чланови Квислингове странке. То је изазвало велике нерете међу осталим полицајцима, али реда мора да буде — па макар и по цену нерета.

ИВЕР НЕ ПАДА ДАЛЕКО ОД КЛАДЕ

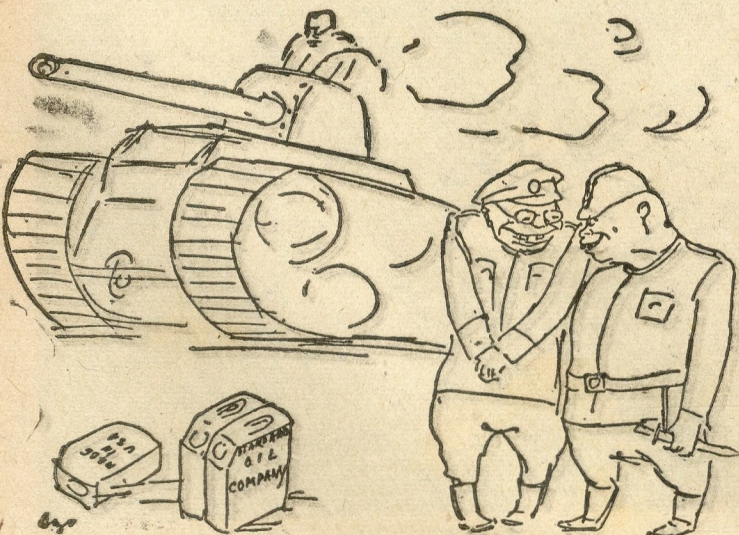
Будимпешта, 28 децембра
Кад је ономад стигла у Будимпешту једна група ратних злочинаца, на челу са глумицом Шари Федак, сви су били веома изненађени тиме што дочеку није присуствовала омладина странке малих поседника. Касније је, међутим, овај случај расветљен: фашистички омладинци извинили су се новим гостима, рекавши да су били спречени, пошто су те вечери правили антисемитске демонстрације у позоришту, а сем тога клицали Хитлеру и Хортиу по бископима.

Питалица коју није забележио Јалчин

Питали пса Јараса када најратоборније лаје. — Када се не уздам у себе, него у газду који ме држи на ланцу, а припушта ме да лајем на суседе, — одговорио је пас Јарас.

Да су знали...

„Дејли експрес“ јавља да су британске власти на острву Суматри наоружале јапанске одреде најмодернијим тенковима.

— Ех, што нисмо капитулирали пре две-три године! Где би нам био крај!...

Активност фашиста у Енглеској

— Пустите ви само тако вашег Мослиа! И код нас су тако по-челји

КРОЗ...

ДОБРИ ПАСТИР НЕ МИРУЈЕ...

Загреб, 28 децембра
«Јеж» ће вероватно, ускоро бити приморан да се претвори у некакав црквени орган, пошто «Добри пастир», лист загребачких жупа, намерава да постане хумористичан лист.

У својем тринаестом броју «Добри пастир» донео је врло провидну вест о тобожњем образовању некаког акционог одбора ЦАГСХУП-а, т. ј. Централног агролошког графолошког спиритистичког хиромантског удружења пророка.

Није био задовољан осудом на четири године лишења слободе Павла Береш из Шида, а судило му се због тога што је за време окупације страховито злостављао људе у усташком стану. Пошто је сада Врховни суд повишио казну на дванаест година, Береш не може рећи да на његов случај није обраћена довољна пажња.

Из чисте хуманости, сакаливши се на фашистичку организацију «Тот», уступио јој је, за време окупације, огромну економију у Банатском Брестовцу, инжењер из Панчева Драгомир Милединовић. Исто тако, надахнут само хуманошћу, скупљао је «доброволне» прилоге за такозвани «Банатски четнички корпус». Потпуно му је неразумљиво шта је руководило суд да га за овај хумани рад осуди на осам година лишења слободе са принудним радом.

Озлоглашени црноберзијанац, иначе одборник из Буринаца, Светомир Јанковић исплао је у неку руку, додуше мимо своје воље, добротвор београдске деце. Донео је у Београд 150 јаја у намери да их прода по петнаест динара комад, па је штетовао таман толико колико је хтео да заради: кажињен је са две хиљаде динара, а јаја су предата Дечјем обданишту Првог региона. Јанковић је пре извесног времена дао реч да га иследник „никад више неће видети“, мислећи ваљда да ће убудуће непримећен обављати своје црноберзијанске послове. Међутим, народна власт није могла себи ускупити задовољство поновног сусрета са овим добротвором који, како изгледа, сматра да су јаја у најмању руку од здатних кокошки.

Не треба бити мекушац кад вам неки становник Мекушја тражи оно нашта нема права. Чиновник Народног одбора у Карлову Јосип Матошевић није то знао па је, својом намарношћу омогућио Драгутину Божићу из Мекушја једну махинацију са цреповима. Пет месеци принудног рада биће таман довољно да Матошевић очврсне и да не буде више мекушац.

НЕГДЕ У НЕМАЧКОЈ

„Сваки становник Југославије добија дневно по 900 до 950 калорија, док у исто време сваки Немац добија по 1300 до 1500 калорија“ — г-ђа Рувелт.

— Видите, хер Шулиц, наш вођа је имао право када је доказивао да смо ми виша раса. Ето, изгубили смо рат, па нас ипак боље хране него Југословене који су га добили.

Божична посланица Св. Оца

МЛИНАРСКА ДИСЕРТАЦИЈА БИВШЕГ МИНИСТРА АЛЕКСАНДРА МИЈОВИЋА

Зајечар, 28 децембра

Приликом суђења ратним добитницима у Зајечару, сазнало се да је бивши министар д-р Александар Мијовић имао и друго занимање. Он је дуго времена изучавао своско млинарство, па је у ту сврху одузимао без накнаде од сељака земљишта, потребно за спровођење својих научних истраживања у погледу рада његовог млинарства. Своју докторску тезу из области млинарства д-р

Мијовић је обрађивао туне четири године окупације, уз благонаклону пажњу Трећег Рајха. Сада, после ослобођења, дала му се прилика да своју докторску тезу брани пред народом. Његова теза је потпуно подбацила и д-р

Мијовић ће морати да плати све трошкове које је народ поднео док је он обрађивао ту своју тезу, а који износе 5.000.000 динара. Да би му било лакше, у плаћању тих трошкова учествује и његов асистент Стеван Богојевић.

ДИАМЕТРАЛНО СУПРОТНО

Загреб, децембра

Пошто је фра Андрићу Андрићу досадио буран калуђерски позив, повукао се у — светован живот. Сад живи мирно у центру вароши (главна улица), у приземљу једне палате (одмах испод школе итрања), и недавно је изјавио:

— Нисам више могао издржати изненадна ноћна устајања, закопавање неких сандука у самостанским баштама, дим од ватри на којима смо свакодневно спаљивали архиве, сталне посете, непрекидна саветовања и остале најновије калуђерске послове. Сад ћу бар у миру да се молим свом богу.

ШЕФ ИНКАСАНТ И АРХИВАР — ИСТО ЛИЦЕ

Валес, 28 децембра

У Валесу постоји експозитурa за осигурање радника. А у тој експозитурi, наравно, шеф који се необично добро слаже са инкасантам и архиваром. Никад се још није десило да шеф изгуди инкасанта или да казни архивара. Могло би се смело рећи да су шеф, инкасанта и архивар — једна душа. А још смелије може се рећи да су они, шта више, и једино тело, тело Алекса Панчева. Једно не ваља: оде инкасанта

послом, врло често и својим личним, па отави раднике да сатима чекају пред експозитуром и да размислије о томе да ли вреди жалити се шефу Панчеву на инкасанта Панчева?

Али Панчев има и заслуге: вредно се бави одгајивањем живине и стоке коју држи у дворишту експозитуре, сматрајући да човек не треба никад да се одваја од онога што му је најмилије.

ТРИ ЗАСЛУЖНА КЛЕРОФАШИСТА

Загреб, 28 децембра

Сазнаје се да је у изгледу једна врло интересантна парница између надбискупа Степинца, сплитског бискупа Бонифачића и шибенског бискупа Милета. Сваки од њих тврди да је најзаслужнији за нови поредак. Овај ће спор бити упућен у Ватикан на пресуђења.

ВЕСТИ ИЗ НАДБИСКУПИЈЕ ИЗЈАВА ЈЕДНОГ ОДЛИКОВАНОГ МОНСЕЊЕРА

Монсењер д-р Камилло Дочкал, каноник престољног Каптола, свечано је прославио десет месеци од оног радосног дана, кад је од поглавника, преко велеуваженог таборника Д. Кларића, примио «Орден за заслуге другог реда».

У разговору са сарадником весника загребачких жупа «Добри пастир» д-р Дочкал је изразио жељење што није у стању да овом приликом лично изрази захвалност поглавнику и да му поново потврди своју «за дом спремност», као и готовост да свим силама «допринесе процваћу Независне Државе Хрватске». Догађаји су, додуше, скинули са дневног реда и поглавника, и његова одликовања, и саму Н. Д. Х., али се д-р Дочкал нада да ће га разумети барем «Добар пастир», кад већ паства не показује никакво разумевање...

РЕКОРД АПАТИНСКЕ ЦЕНТРАЛЕ

Врло занимљиве светлосне ефекте пронашла је електрична централа у Апатину: ономад се светлост угасила четрдесет шест пута у року за тридесет минута. Становници Апатина и још шест места, која ова централа снабдева светлошћу, односно мраком, надају се да ће централа ускоро надмашити овај свој рекорд.

НАШУ ЗЕМЉУ ЗЕМЉА ИЗНАД СВЕГА

Из поузданих извора сазнаје се да је један ауто дошао у Пожаревац и да се зауставио пред апотеком Мите Станисављевића, бившег председника Округног одбора Народног фронта који је недавно, због спровођења аграрне реформе из њега иступио.

Сазнаје се да је аутом био дошао један страни новинар коме је газда Мита дао следећу изјаву:

— Патриоти се одликују тиме што воле своју земљу. Пошто је Фронт против моје земље, ја сам из њега иступио. Остајем веран својим патриотским осећањима и изнад свега волим своју земљу.

За сабирне акције у Загребу никад ништа није давао јувелир Плушкарски, јер сем велике количине злата, петнаест нових одеља, тридесет килограма соли и тако даље није имао ништа — па чак ни образа.

Приликом расправе о ратној добити суботичке фабрике вештачког ђубрета «Зорка» (за време рата «Хунгарија») изнето је толико правог ђубрета и свакојаке прљавштине да се присутни умало нису онесвестили.

Шкрипари зову се у Коњовима последњи усташа, а тако се зову вероватно зато што њ трипе зубима, видећи да им је дошао крај. Тачније речено, они се више никако и не зову пошто су ономад ликвидирани.

Између 300.000 и 400.000 динара месечно зарађивао је на црној берзи у Цељу Рудолф Стермецки, али он се брани да је радно прековремено, па чак и недељом.

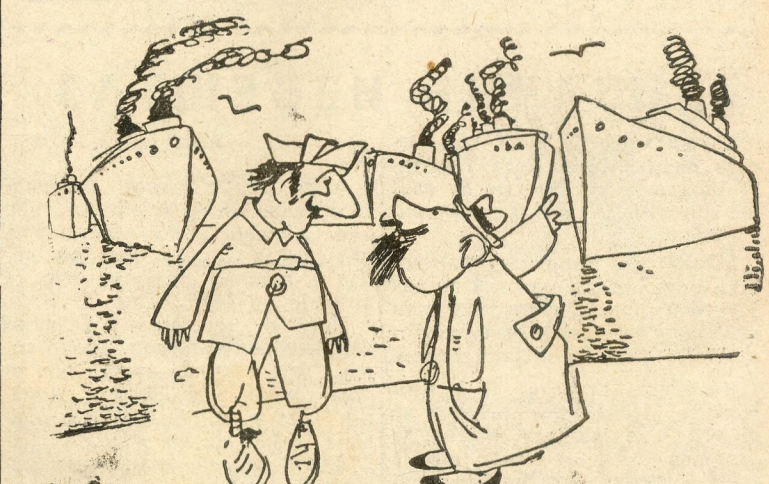
На врло похвалан начин олакшао је рад органима власти кројач Сенте у Бачкој Тополи: кад су му наши очигледно напљачкане робе у вредности 400.000 динара, сам је пријавио још двадесет зимских капута. Овај кројач скројио је себи прилично незавидну судбину.

И. Г. производи експлозив

— За кога ли се производи тај експлозив!
— Па зар ти не знаш, човече, за нашу армију у Шлезвиг-Холштајну.

Италија је добила од Америке 46 бродова

— Тако им и треба; нека сада плаћају репарације за оно што су нам потопили ратне бродове у Бенови.

ЦРНОБЕРЗИЈАНСКИ ИЗВЕШТАЈ

Нудимо лук и воду

28 децембра
У допуну прошлог извештаја, прикупили смо велики број доказа да ипак нисмо сасвим пали у заборав: уверили смо се да нас органи народних власти нису заборавили, да стално мисле и будно пазе на нас...
У нашем пословању ипак смо забележили видне успехе.
Маневар са хиљадаркама ФНРЈ подбацио је.

Наш огранак — продуктна црна берза већ послује са врло ограниченим бројем артикала; и, док је број артикала сведен на минимум, цене су отишле до максимума. Место течног меда и пичјег млека, још мало па ћемо да нудимо само лук и воду.
Постоји такође велика вероватноћа да ће наши важни артикли — бонбоне и марципани — да нам загорчају последње дане, место да нам засладе горке дане; чим надлежни стигну да проуче калкулацију ових артикала, ми смо пропали.

На осталим сродним нам секторима стање је следеће:
На римској берзи слабо котирају мировне акције, иако би тамошњи берзански кругови имали највише рачуна да послују тим акцијама.
На цирншкој берзи, са закашњењем, почели да секу и бацају купоне пропалих берзанских хартија одн. искључују импортоване фашистичке играче, од којих више немају вајде, него штете.
На лондонској берзи још траје мораториум у погледу емитованих разних европских мустри земљама њихове провениенце.
(Из Главног одбора Црне берзе).

ЈЕЖЕВЕ ЧЕСТИТКЕ И ПОРУКЕ ЗА 1946

СТЕПИНЦУ И КОМП.

За клерофашисте жеље смерне, чисте неке се топло здруже: да ти сведи наши последњем усташи опело отслуже...

ЈАЛЧИНУ

Хеј, Цахиде фон Јалчине, нема више осовине да ти краси живот штур... Растеравши црну тугу, професију бирај другу и постани бар — пандур!

ВАТИКАНУ

„Јеж“ ти жели да прошириш лагер твојих благослова — поред Франка да подмириш и тражења многа нова: поруџбина много има међу ратним злочинцима...

ИЗДАВАЧИМА СТРИПОВА

Досад вам је памет празна стриповала дела разна — патила је због вас књига... Стрипомани врли, чујте: сами себе истрипујте — то неке вам је брига.

ЗАШТО?

Пиротска фабрика гуме „Тигар“, после 14 месеци од ослобођења, почела је рад. Сва постројења су потпуно исправна.

— Зашто су тек сада почели да раде!
— Не можеш да га ухватиш, гума ти је то...

САМО ЦИТАТИ

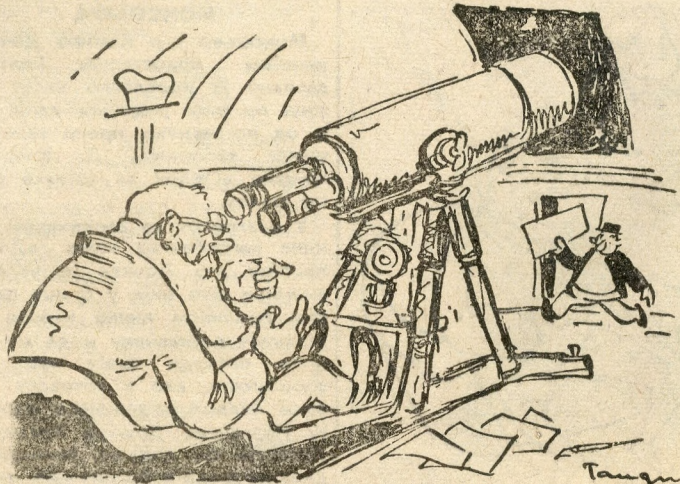
Филијала Стране малих поседника у Суботици

Већ дуже времена говорило се у редовима средњошколске омладине како на Ц учитељском курсу има фашиста који отворено раде против интереса омладине и народа. Они су чак догле отишли да су на сав глас певали фашистичке пјесме. Дуже времена, нарочито у последње вријеме, вршили су ревизионистичку пропаганду ширећи алармантне вјесте да ће Бачка бити прикључена Мађарској. Ти су ђаци дрско, провокаторски заступали ревизионистичка схватања. Антал Хамбалко и Ђеђ Филеп су чак на испиту из пјевања пјевали фашистичке пјесме! Ференц Зеленко пак носи у њедрима слику крвника и ратног злочинца Хортија. Направили су и значке са мађарском тробојницом дајући на знање да су против нове Југославије. Они су пријетили наставни-

цима и ученицима да ће их тући. Анал Хамбалко био је познат у Новом Саду као изразити фашиста који је за вријеме окупације злостављао Србе. Он је са својом групом: Тибор Ковач, Ђеђ Филеп и др., ноћу одлазио у каване и пијен се враћао у интернат, правећи неред. Тукли су се са ученицима у интернатској мензи показујући на тај начин да су обични бандити, покварени типови и у моралном и у политичком погледу. У својој фашистичкој дрскости ишли су до те мјере да су забрањивали пјевање руских напредних пјесама. Група је плански и свјесно развијала фашистичку дјелатност, уносила хаос и недисциплину, мислећи да ће на тај начин онемогућити наставу.

„Народни лист“
Суботица 25 децембар

Из Београдске опсерваторије

— Друже професоре, „Борба“ пише да има много вагона који се возају и лутају и за које се не зна где су!
— Телеграфирајте у Дирекцију железница да ћемо одмах јавити чим их приметимо...

Примања о новој години

— Поглавник д-р Анте Павелић жали, што пригодом Нове године неће моћи извршити уобичајено свечано примање црквених великодостојника на челу са Преузвишеним Надбискупом д-р Алојзијем Степинцем. Књига за честињања биће уосталом изложена у Савезничкој команди места у Кленфурту и Салцбургу.

— Генерали Милан Недић, Лав Рупник и Дража Михаиловић неће примати посете о Божићним и новогодишњим празницима због путовања и жалости у породици српских стражара, белогардиста и четника.

— Маршал Геринг и другови примаће стране новинаре и давати изјаве у Нирнбергу на дан 1 јануара 1946 године. Одело фрак или смокинг.

— Свети Отац Папа издаће новогодишњу посланицу за мир у свету уз церемонијал примања и миропомазања петорице нових немачких кардинала, које ће предвести бивши немачки амбасадор у Ватикану.

СТАРЕ МИСЛИ О НОВОЈ ГОДИНИ

Зашто ме не поставе бар за крунисаног претседника републике, као што су причали да је био мој деда.

Ко нема среће, нека не чека ни „оно треће“.

Миша Трифуновић

Ми смо деца из Лондона, о, јес, олајт, ми кукамо око трона, о, јес, олајт!

Слободан Јовановић и комп.

Богу Божје, цару цареву, а нама и једно и друго и треће: народно.

Алојзије Степинац

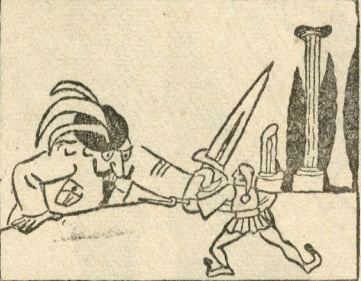
Ми смо врагу припалили свећу, па ипак смо „угасили свећу“.

Николај Велимировић

Брстио сам шуме, а обрао бостан.

Никола Никић, из Никинаца

ЈЕЖ ИМА ЧАСТ ПРИКАЗАТИ ВАМ ДОПРИНОС ИТАЛИЈЕ ЗА ПОБЕДУ ДЕМОКРАТИЈЕ У СЛИЦИ И РЕЧИ.

1940 ГРИКА

1935 АБИССИНИЈА

1941 ЈУГОСЛАВИЈА

1936 ШПАНИЈА

1943 КАПИТУЛАЦИЈА

1939 АЛБАНИЈА

И 1945

1940 ФРАНЦУСКА

ОЧИ И УШИ „ЈЕЖА“

ПИЈАЧНИ ИЗВЕШТАЈ

Свиња крањена пуна три месеца ономад је побегла Тимотију Баксузовићу. Иако је од свиње, ипак је сувише велика свињарија.

Млеко из Народног млекарства Војводине продавала су два мајстора по црноберзијанским ценама и зато плаћају ту њихову мајсторију принудним радом.

Чоколада стизала је у београдски Централни лазарет за болесне дечацике, али никако да мимоиђе домаћицу Савку, док је мале болеснике стално мимоилазила.

Купус у виду сарме или подварка не спада у пијачни извештај, већ у мемоарску литературу.

Алва бела у једној београдској радњи стаје четири стотине динара кило, што претставља незапамћен случај обарања цена: у осталим радњама она се продаје по 450 динара.

Маст се продавала у великим кантама, камуфлирана одозго сиром, док народна власт није ушла томе у траг. Зарада на масти била је заиста масна: продавана је 150 динара кило.

Алева паприка најфинија мешавина ситно туцане и млевене цигле, и обичног пројиног брашна, може се добити а може се и одмах бацити.

Миљивоју Спасојевићу, воскару, Гробљанска 12. — Кад сте могли за време окупације да истакнете на вашој радњи натпис: „Ова радионица ради за немачку силу. Улаз забрањен“ — зашто и данас да нас не обрадујете новим натписом који би, као и онај ранији, у неколико речи потпуно осветлио право стање ствари? На пример: „Ова радионица ради за црну берзу“. Јер кад ви наплаћујете свеће по 750 динара, а килограм воска, по максимираној цени, стаје 16 и по динара, никакав други натпис не може озбиљно да дође у обзир.

Ленки Кољевић, домаћица. — Имате право, платили сте јаја грудно скупо: петнаест динара по комаду и хиљаду динара казане. Али сте стекли барем драгоцено искуство: ко с црном берзом јаја сади, о главу му се лапају.

Љубивоју Борђевићу, кафејани. — Донекле сте у праву кад тврдите да сте поратни губитник: за време рата наплаћивали сте код „Тажова“ на Теравијама вино Швабама 160 динара литар, а свима осталима — 300 динара, док се данас никакве повластице те врсте не признају. Као поратни губитник имате ипак једну утеху: ви сте тежи (од сто тридесет кила) ратни добитник, процењен са три милиона и двеста хиљада. Шваби Мезгеру који вам је под окупацијом био директор кафеане не могу да испоручим ваш поздрав ма да знам да вас везују заједничке топле успомене на дневни пазар од 250.000 до 400.000 динара.

Продавцима Божићних Јелки. — Пошто ви продајете јелке на пијачама по 300 до 500 динара комад, потпуно ми је јасно зашто тако радосно певате: „Иде Божић-бата, носи рпу злата...“

Мирку Увариу, штампару. — Већ сам чуо да вам се вредност десетоструко повећала: са 190.000 на 1.900.000. Ко ради (рецимо за Немце под окупацијом) не боји се глади, вели пословица али, — то не вели пословица, већ „Јеж“, — треба да се прибојава комисије за ратну добит. Вашу изјаву да сте за време рата хапшени као комуниста не можемо донети пошто више немамо рубрике „Вицеви са великом брадом“.

КАД СЕ СЕТИМ...

(ПО БУРИ ЈАКШИЋУ)

Кад се сетим како некад беше лако да се вара, тад уздахнем и зажалим за времена она стара.

А када ми на ум дођу, моје лепе хиљадарке, тада у сну само видим пенге, лире и рајхсмарке.

Зато, Јадан, сузе роним гледајући празну врећу. Народ гракн'о, рачун тражи, не признаје ратну срећу.

Плачем, кукам и запевам од горчине и жалости: све у рату што сам стек'о, пропаде ми — Бог да прости!

На суђењу комисија гледа па се осмехива. Пропао сам, браћо драга, — власт народна том је крива.

ХУМАНА АКЦИЈА БЕОГРАДСКИХ БИФЕЦИЈА

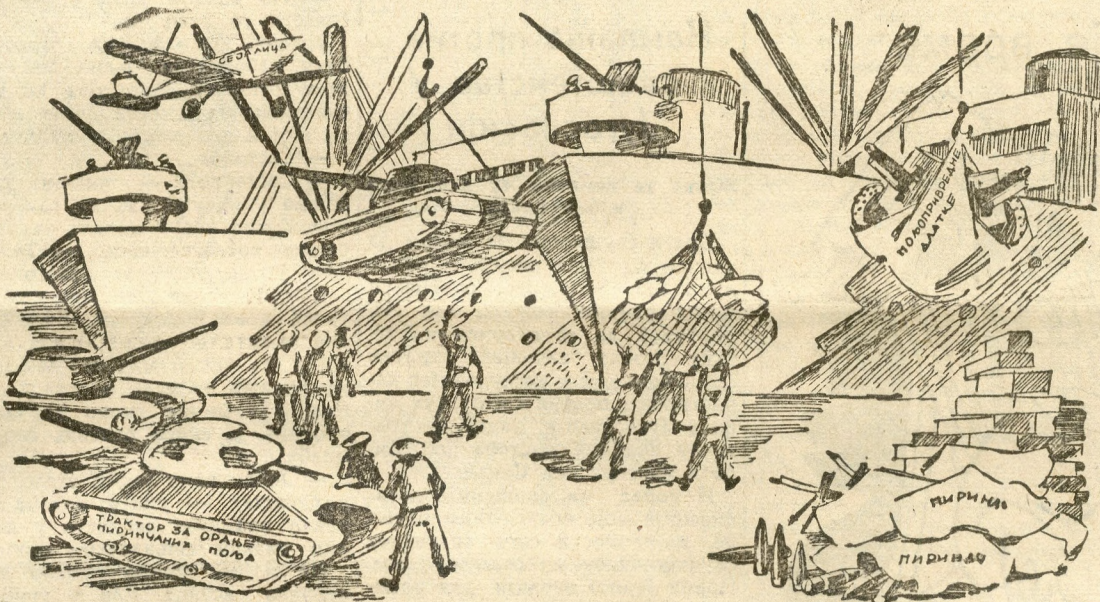
У оквиру једне врло племените хумане акције бифеције продају врућу ракију по петнаест динара чашица. Чист приход, тј. од прилике 80 од сто, намењен је кажњеним бифецијама.

НЕГДЕ У АУСТРИЈИ

— Ко може да похвата све ратне злочинце — одједном: Колико је само требало док смо похватили оне из Ел Шата...

Холандска влада смањује број гладних на Јави

— Холандски бродови почеће да превозе пиринач за гладне на Јави. (Холандска повинарска агенција)

БОЖИЋ У НИРНБЕРГУ

У паузи судској Окићен је и „крисбаум“. Генерали сви се жале — Мали им је „Лебенсраум“.

Али зато по Божићу Кад се сврши судско ферије, За ускршње часне посте Одлетеће са њих перје.

ВЕСТИ ИЗ ИТАЛИЈЕ

Строг затворски режим

Рим, 28 децембра После Скорциног одласка из затвора, сазнаје се и за друге одласке. Овога пута, већи број фашиста, не могући чекати на

предвиђени ред, напустили су у групама концентрационе логоре, журећи на састанак са генералом Роатом. Сазнаје се да су на овај састанак отишли и многи фашисти из концентрационог логора Брезе код Милана. И тврђава Висконти послала је своје делегате на састанак са Роатом.

Из Америке

Генерал Моторс не да повишицу.

— Не мисле да раде ако им не дамо повишицу! — Гле дрскости, ми нисмо нит мислили нит мислимо да радимо а не тражимо повишицу.

ДРУЖЕ ЈЕЖЕ,

Ми те овде редовно читамо и видимо да су ти бодљике порасле и да си постао прави јеж. Нарочито нам се допада што боикаш и поједине одговорне чиновце када то заслуже.

Ми имамо претседника среског одбора који, поред лова на зечева, има и ловачку извику у опхођењу са чиновницима. Нарочито воли да чиновника пошаље у „божју матер“.

Није нам до божије матере, већ, до начина: можда човек имитира некога од бивше господе среских начелника!

Молимо те, дужје „Јеже“, да нас обавестиш, знања и равнања ради, шта да радимо.

27. XII. 1945 год.

Твој дописник из Вршца

ТУГОВАНКА

Када народ своју каже, ту ујдурма не помаже. Министри ме бивши траже — ко ће коме да откаже? У мој пехар жуч се слаже, ни наде ми јад не блаже. Моје власти сад не важе, моје речи — празне каже. Нема више мога Драже, нема више — апанаже! Joj!

ИЗВИДНИЦА

Стигао је Сокић Дача са дужношћу извиђача, стигао је издалека — братија га тамо чека. Сви су спремни као пушка да за „своју земљу“ раде. Дош'о Дача да проушка да ли за њих има наде, да ли може да се бушка, да ли може да се краде. Булеварског листа нема, сензације слабо стигу, сокићевска клика дрема — па из гроба сад се дижу. Ако правде овде има, нек се „Правда“ даде њима. Штампана њињу жељу чује, и ово им поручје: Пусту су вам снови ваши, и над „Правдом“ раде тражи. А сва срца људи наши сада греје ПРАВДА права.

Крај дела краси

Органи народне власти вршећи контролу у радњи Љубише Гојкића нашли су испод тезге 198 калемова конца, и много друге робе. Ову робу Гојкић није пријавио, чекајући прилику да је по недопштеним ценама прода на црној берзи.

ПОХОД НА РИМ

— Тише, тише сињор Скорца, да не пробудиш ову стражу италијанске демократије!

— Не брини! Док се она пробуди ми можемо поново извршити поход на Рим.

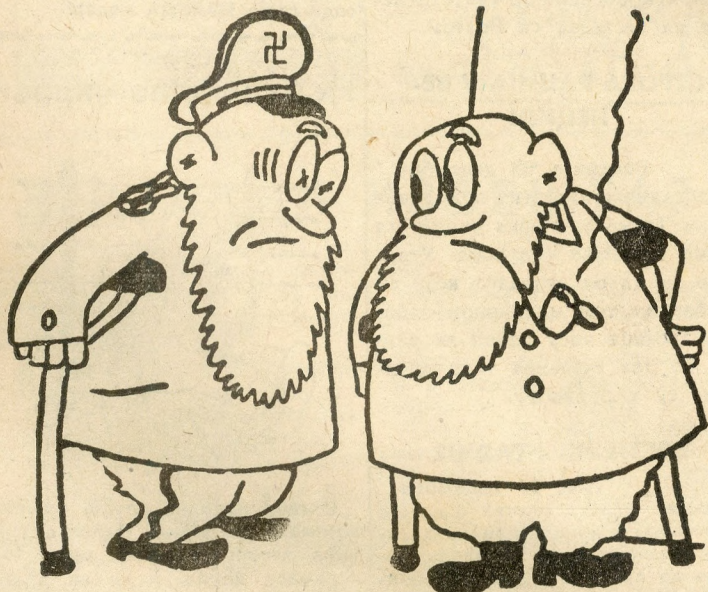
Све у своје време

— То је право! Зимус су у планинама били партизани а сад смо ми.

(„Шибенички“ — Братислава)

2000-те године

— Хоћеш ли доћи на конгрес бивших ратних злочинаца!

(„Клу“ — Париз)

Кампања против свештенства у Југославији

Жртве те кампање су поп Тира и поп Спира.

Драги слушаоци! Не желим да утичем на ваше живце, и овако прилично угрожене слушањем мојих ранијих говора, али сам принуђен да се осврнем на заиста језиве случајеве крајње безобзирности и најсуровијег харангирања против свештених лица у Југославији, наиме на трагичну судбину мистера поп Тира и мистера поп Спира.

И поред најсавршеније организације моје обавештајне службе, појединости овог трагичног случаја нису ми сасвим јасне. Према једној верзији, два поменута мистера покушали су да издају стрип, па их је југословенска штампа сурово напала, ма да је опште познато да је стрип најбоља или, тачније речено, једино прихватљива врста литературе — Америка је с тим одавно начисто. Друга верзија допуњава прву утолико, што помиње и некаквог Стевана Сремца који је, према непровереним подацима, велики српски писац, али ја то унапред примам са апсолутним неповерењем, као и све што се у Југославији говори и догађа.

Постоји и трећа верзија која уплиће у поменути трагично-драматични случај и некаквог мистера Саву Недића, који није презимењак генерала Недића. Услед гвоздене завесе југословенске цензуре не може се доћи до тачних појединости о овом случају, али је, већ сада, сигурно јасно да су мистери поп Тира и поп Спира, чији је отац, изгледа, познати српски писац Стеван Сремац, покушали, уз благонаклону помоћ мистера Саве Недића, да издају стриповне новине, али је штампа на њих осула паљбу свакако из пуже мржње према оној двојници свештених лица. Овим је потпуно демаскиран антисвештенички став садашње југословенске јавности.

МИЛАНУ ИСКРИ

Кад у зноју лица лажеш,
кад се кезиш, пренемажеш,
васиону језа хвата!

„Лаж“ честитку скромну пише:
аматер ти ниси више,
већ си лажов од заната.

ЈЕЖЕВА ПРИЧА

Историја мога брака

Ви налазите да је мој брак срећан? Не оспоравам. Његова историја, чини ми се, заслужује пажњу.

Силазио сам степеницама многоспратног хотела. Часовник је показивао пет до осам. Тачно у осам имао сам да се договорим са Татјаном Ивановном о састанку у биоскопу. Немојте ме прекидати... Овај састанак имао је, најзад, да унесе потпуну одређеност у наше односе.

У дну вестибила угледао сам телефон. Приђем и замолим за дозволу да разговарам.

— Администрација не дозвољава, — рече дежурна, уређујући своју офарбану косу боје конопља.

Сиђем још за један спрат. На часовнику — четири минута до осам. На истом месту — сто и телефон. Само дежурна имала је косу плавкасто црне боје. Исклађавам се, поновим молбу. Од своје колегинице са конопљаном косом ова се разликовала само тиме што је променила ред речи и обрецнула се:

— Не дозвољава администрација!

Узнемирих се: Татјана Ивановна није трпела закашњења.

Брзо сиђох још за један спрат. Било је три минута до осам. Притрчах дежурној и трећи пут замолим да ми дозволи телефонски разговор.

— По каквом питању? — обавести ме дежурна.

Трагови некадашњих страсти бежу изобразили њено лице и мене осокולי нада: ова ће ме схватити! Ја сам се сагао према њој и поверљиво прошаптао:

— Састанак...

— Састанак? — понови дежурна узмићући као да сам јој предложио крађу ципела из најближе хотелске собе. — Телефон је за пословне разговоре.

Сиђух се низ степенице и притрчах новој дежурној. Било је два минута до осам. Млада девојка (са ликом мадоне) зачућено подиже на мене поглед. Гласом, у коме су скоро звучале виолине, ја скоро отпевах своју молбу.

— Је ли вама много стало до разговора? — упита мадона и лукав пламичак заблиста у њеним плавим сањалачким очима.

На мојим уснама умало залбдела истина. Али у ушима још је брујао одговор добијен на спрату који малочас напустих и ја, најпословније се уозбиљивши, прогласих:

— Морам хитно да наручим за нашу установу један вагон коза...

На мадонином лицу појави се израз разочарења. Она рече са уздахом:

— Приватни разговори су забрањени.

За трен ока слетих још за један спрат. Било је минут до о-

сам. Дежурна је цвркулала на телефону, заказујући састанак мени непознатом капетану Сорокину. Они никако нису могли да се договоре. Њена жестока себичност бади ме у очајање.

— Верујте, простењах ја, — у овим тренуцима решава се моја судбина!...

— Без хистерије — прекиде ме дежурна поклопивши дланом слушалицу. — Телефон-аутомат за приватне разговоре налази се сасвим доле.

Сагох се преко оgrade степеница: збијен ланац од двадесет људи који су гледали један другоме у потиљак вукао се преко целог вестибила ка драгоцепој слушалици.

Очајање ме ојача. Ни сам не памтим како се створих поред телефона на спрату испод онога.

Усне су ми подрхтавале. Ни једне речи нисам био у стању да изговорим те пређох на језик гестова:

— Ви, вероватно, желите да телефонирате, — упита ме дежурна.

„Она ми се руга“, — одлучих ја и већ учиних покрет да се сјурим на доњи спрат, али она ме заустави:

— Ствар је у томе да администрација не дозвољава...

Ја појурих ка степеницама.

Међутим... — допре до мене њен глас, — у појединим случајевима...

— Ама ово и јесте поједини случај! — заурлах ја и сузе ми избеше у очима.

— Ви велите: чуда се не догађају? Није истина! То је ружна, бедна измишљотина старог света. Чуда постоје: дежурна стави слушалицу у моје дрхтаве руке, ја откуцах број и зачу се познати глас.

Два сата касније, кад сам пратио своју другарицу из биоскопа, све постаде јасно: бејаш заљубљен. А после два месеца ми смо се регистровани. Ту скоро као што вам је познато, Људмила Ивановна и ја добисмо златне двојке.

У вашим очима међутим, огледа се недоумица: зашто ја не зовем моју супругу Татјана, већ Људмила Ивановна? Мени се чини да сте се ви сами сетили. Ја већ рекох да Татјана Ивановна није подносила закашњења. Наши односи, на тај начин, бежу преишћени још пре биоскопа. Рећи ћу отворено: прекинуо сам разговор. Ја не подносим жене злог срца. У осам и петнаест Људмила Ивановна заврши дежурство и ја јој предложих да одемо заједно у биоскоп. Остало вам је познато.

Ви налазите да је мој брак срећан? Не оспоравам. Његова историја, чини ми се, заслужује пажњу.

(„Крокодил“)

Л. Вајсенберг

Ситуација се променила

— Наша роба је изишла на светло, а ми се спустили у подрум.

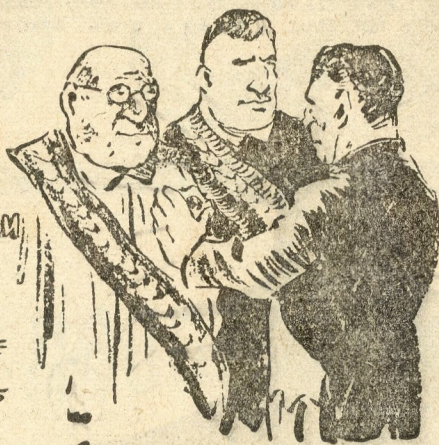
ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

COPYRIGHT BY JEZ

Арамбашки

ИНДУСТРИЈАЛЦИ
Браћа
АРАМБАШИЋИ
 КУПИЛИ СУ
 ЗА ВРЕМЕ ОКУПАЦИЈЕ
КУБЕ
 У САРАЈЕВСКОЈ БР 75
 ДИНАРСКОЈ 6
 ДАЛМАТИНСКОЈ 47
 ЗЕТСКОЈ 12 И 14
 БУДИМСКОЈ 9
 ПАРИСКОЈ 3 И 4
 МАЈДАНСКОЈ 8
ИМАЊЕ
 У МАКИШУ
ПЛАЦЕВИ
 НА БУЛЕВ. КН АЛЕКСАНДРА
 У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ
ПЛАЦ С АЗГРАДОМ
 У АРАНЂЕЛОВЦУ И
МАЈИ
 У СТАРЧЕВУ КОД ПАНЧЕВА...

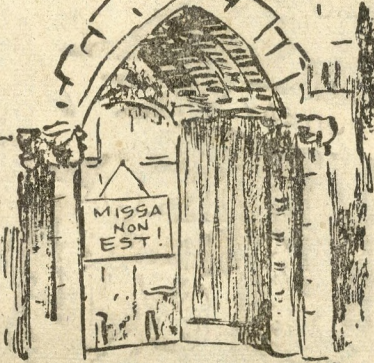
Има неких
ВИСОКИХ КАТОЛИЧКИХ
СВЕШТЕНИКА У ХРВАТСКОЈ
 КОЈИ НИСУ ДОБИЛИ ВИСОКА
 УСТАШКА ОДЛИКОВАЊА
 ЗА СВОЈУ БОРБУ ПРОТИВ
 СВОГ НАРОДА

Слика
АДОЛФА ХИТЛЕРА
СС-КРВОЛОКА
 ИЗЛОЖИЛА ЈЕ КЊИЖАРА
 АЦЕ ПОПОВИЋА У БЕОГРАДУ
 У ЗБИРЦИ МАРАКА, ТРЕЋЕГ
 РАЈУА, УСТАШКЕ „НАХ“ И
 ФАШИСТИЧКИХ ОКУПАТОРА
 ЈУГОСЛАВИЈЕ

Осам гласних сестара
 300 ЛЕКТАРА САМОСТАНСКОГ ИМАЊА
 У МАЈДИЦАМА КОД САРАЈЕВА

ПАПА
 ЈЕ ОТКАЗАО МИСУ
 ЈЕР ДИПЛОМАТСКИМ ПРЕТСТАВНИЦИМА
 ЈАПАНА И НЕМАЧКЕ НИЈЕ ПРИЗНАТ
 ДИПЛОМАТСКИ СТАТУС

ФАШИСТИЧКИ ОМЛАДИНАЦ
ФИЛЕП БЕРЋ, БИЛ УЧИТЕЛСКЕ
 ШКОЛЕ У СУБОТИЦИ, НА ПРИЈЕМНОМ
 ИСПИТУ ИЗ ПЕВАЊА ПЕВАО ЈЕ
 ФАШИСТИЧКЕ ПЕСМЕ И
 ПОЛОЖИО ИСПИТ

ИЗА БОДЉИКАВИХ ЖИЦА ЗАРОБЉЕНИЧКИ КАЛЕНДАР

Познато је да постоје више врста календара, као вечити, јулијски, грегоријански и тако даље. Познато је такође и то да једна календарска година има 365 односно 366 дана. Зна се пак да поред ових календарских постоје још и друге године, као: пословна, чиновничка, буџетска и тако даље. Но између бодљикавих жица ми смо дошли до знања да постоји и заробљеничка година. Радосни смо што нам се сада пружила прилика да с овим нашим открићем можемо упознати и ширу јавност.

С обзиром на досад изложено, можемо рећи мирне савести да нико од нас у заробљеништву није био рођен под тзв. срећном звездом.

Ово се види и по томе што нико од нас није био у стању да проведе бар један медени месец. Али зато нам је сваки месец био горак, чак чемеран.

Најпре: да обогатимо астрономску науку проналаском и овога, заробљеничког календара, а затим да обавестимо све војне обавезнике (овде спадају и све жене из АФЖ-а, обзиром на изборну равноправност с мушким полом) о судбини која их чека у неком будућем рату када, уместо да часно се боре или погину на бојном пољу, допадну ропства.

Зато им препоручујемо да добро размисле зашто ће се одлучити, у тренутку када дођу у ситуацију да погину или да буду заробљени: часна смрт или срамно ропство...

Међу нама нека остане: ми смо се са приличном већином одлучили били за оно друго... Додуше, из племенитих утиске из заробљеништва. Верујемо да ћете нам веровати.

Са овом годином поклапа се тзв. заробљеничка година. Она почиње онога дана када вас заробе и траје дакле до дана капитулације. Значи да се ни ова година не поклапа с календарском. Иначе, уопште узев, ова година је таква да је не треба пожелети ни најгорем непријатељу.

Идућа година је у тесној вези с последњом толико што се на сваком кораку могло чути: »Савим је већ сигурно да ће се рат окончати идуће године«, а што је требало да значи да је ова идућа година уствари последња година ропства. И она почиње одмах после прве, а свршава се тек непријатељском капитулацијом.

Голе студентских негеда у Пешти

Турски полицајац: — Ехе, сила смо ти ми студенти.

Чувена је тзв. гладна година. То вам је нешто убибоже. Она је увек истовремено и »преступна« година. Почиње онога дана када за вама затворе капије логора и траје све док се ове капије не отворе силом савезничког оружја.

ЦРНОБЕРЗИЈАНЦИ И ДРАЖА

Године 1943 код „Чиче“, на Равној Гори, навала агената специјалне полиције и црноберзијанаца из Београда. Први да добију инструкције за хапшење и убијање, а други, стекли паре па дошли да купе за „сутра“ и положај! Где год су стигли црноберзијанци — давали су.

Тако је један чувени црноберзијанац стигао и пита једног „чупаваца“ да ли може „Чича“ да га прими.

— Прима ли „Чича“?
 „Чупавац“ је разумео да је у питању новац и сав понизан да је обавештења:

— Прима! — Прима и војвода, примз и ађутант, примз и „Чича“, примам и ја, сви — примамо!

Тзв. дебела година у ропству не постоји. Пошто она иначе претставља обиље свега и свачега, а тога у логору апсолутно нема.

Мршава година пак, то вам је свака година проведена у ропству. Она вам претставља оскудицу у свему и свачему.

Сушна година је такође свака. Сем воде, не можете ништа друго да »гуцнете«. Тога тамо нема Сви смо били трезни и претрезни. Тако да нико не може да се правда да је рецимо у пијаном стању био »дандара«.

Нова година је дочекивана с много жара и лепих жеља и још лепших нада. Њу можете и више пута дочекивати, ако сте такве среће. Ако ово дочекивање постане чешће, онда вам се смучи па дижете руке и од лепих жеља.

Или вострис речибус ест меду ет млекум отровускве пер тоттус квантус народус католикус кроатус ет словеникус ил кваллум, проптер Сантус Антониус Павликус, Јасеноварум, градишкарум логарарум ет усташарум, крижарускве бандитибус кауза, нас сударе волебат.

Дописна школа страних језика

І
САНКТУС ПАТЕР ПАПА ПИУС
ТРЕДИЦЕЗИМУС
 Урбс Роме — Локус Ватиканус

Санктус господинос!
 Востра орацио кум максимо веселе слушата ест фра нобис, клерус католикус каптолинетис, ет фратрибус, Језуитибус, часнисеструскве.

Ностра тешкисима позиционис кауза, ест кардиналам грешкам унум нострум бискупум ин скупштинам кардиналикам нон избратум есе.

Вострус супер-бискупус доктор рерум клерикарум ет фашистарум Алојзиус Степиникус

ІІ
 Супер-бискупус Алојзиус Степиникус

Арматус фратер каптоликус Драгисимус колегус Алојзиус! Тути људи сумус ет максимам грешкам хабебус сед кардиналам грешкам нон познавамус.

Имави стрпљењам драгисимус! Уна политика — уни кардинали. Друга политика наступата ту ностер екселентисимус Алојзиус опет (кон благословус де сантус Антони Павлици) избратус будебис.
 Пиус тредицезимус.

ПОСЛЕДИЦЕ ЈЕДНОГ ДОЧЕКА НОВЕ ГОДИНЕ

Београдски новинари и сами су изненађени фантастично јевтиним ценама које су они одредили за дочек Нове године код „Мажестика“ (улазница двеста, мени четири стотине динара).

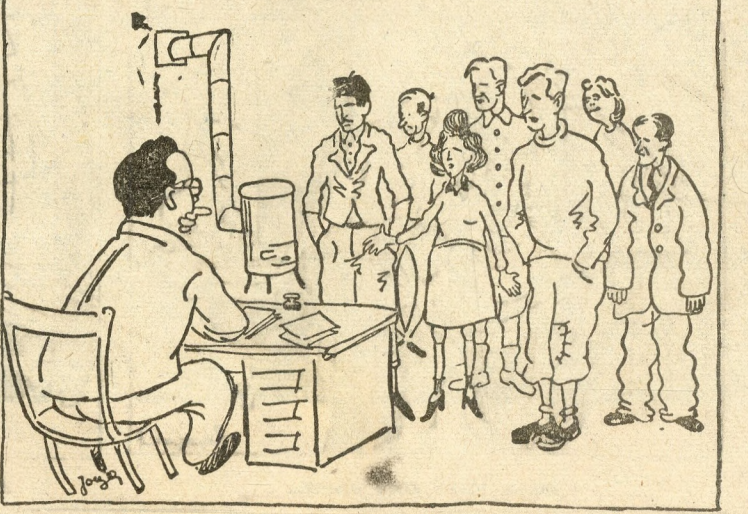
Очекује се да ће ово одлучно обарање цена имати одјека на целом тржишту. Примећено је, шта више, да шпекуланти и црноберзијанци, преплашени овим таласом јевтиноће, сами предају робу коју су досад крили — наравно кад им органи власти дођу у стан.

САМЦИ КОЈИ СЕ ХРАНЕ ПО РЕСТОРАНИМА

— А гле, Бока сneo јаје...

УОЧИ НОВЕ ГОДИНЕ

Уредник: Кога ли ћу, боже, да пошаљем за рубрику „са дочека Нове године“, који приређује Новинарско удружење у „Мажестичку“?

КРОЗ БЕОГРАД

БИСЕР БИСЕРКА

У архиви Петог рејона радиле је на деловоднику млада Бисерка Мијушковић, која се не зове узалуд Бисерка, јер је прави бисер од чиновника. Само једно јој није ваљало: била је помало заборавна. Ево чега се све није онамад сетила Бисерка:

Да она нема права да на своју руку ништи одлуке Извршног одбора о иселењу.

Да она нипошто не сме наређивати милицији неизвршење таквих одлука.

Да жена која је имала да се исели, а на коју се бисер Бисерка била сажалила, може само надлежним путем, а никако преко архиве и деловодника, изнети своје приговоре на одлуку.

Дакле, само три тачке. Нешто мање, рецимо, од 60 тачке Степинчевог „Пастирског писма“, али у сваком случају сасвим довољно да архива Петог рејона остане без свог бисера...

РАЗГОВОР СА БАКОМ

— Имате купатило у стану, бако?

— Купатило имам, али немам стана...

— Како то?

— Ево, потврдите вам то и два члана моје породице. А и синови који су у Армији. Посетите ме: Доброполска 37, Љубица Перуновић. Само, извините унапред, друже Јеже, мораћете код нас да седнете у каду пошто фотеља за госте немамо.

БИОСКОПСКИ ПРОГРАМИ

Косово: „Љубав се буди“ (генерал Франко и Ватикан).

Таково: „Фарма лавова“ (учествују лондонски емигрантски „лафови“ са и без репа).

Дрина: „Мој муж детектив“ (две верзије: у једној игра прва, а у другој — последња жена Драгог Јовановића).

Корзо: „Малај — рајско полуострво“ (не учествују Малајци пошто њихово мишљење не одговара наслову).

МАЛИ ОГЛАСИ

Стручњак за вађење потрошачких карата Р-1 и Р-2 нуди се, уз скромну награду од 50 до 100 динара, искључиво онима који на ту карту немају права. Уједно извештавам да више нисам запослен у станбеном одсеку Другог рејона пошто ме на правди Бога оплаћуше. Драгољуб Јанковић, за време окупације члан кварта, а сада експерт по питањима снабдевања.

Смањено сам цене оправкама потпетица откако ме је Отсек за сузбијање шпекулације казнио. Бесплатно ћу вршити све оправке онима који би посведочили да нисам ратни добитник и да под Швабама нисам купио кућу за два милиона динара. Стеван Новков, обућар, Булевар Црвене армије 328.

Добили смо победу!

Московски радио упутно је поруку деци целог света: „Деца се ове године окупљају око божињег дрвца, уместо да се крију од напада из ваздуха. Ако вас, децо, неко пита: „Шта сте добили као божињи поклон, одговорите поносно: Добили смо победу!“

— А шта смо ми добили!...

СА КОНФЕРЕНЦИЈЕ КУЋЕВЛАСНИКА

„У БОРБУ ЗА ВЕЋЕ КИРИЈЕ, НАПРЕД“

У циљу заштите својих интереса и у духу времена и београдски кућевласници решили су да се реорганизују, те су одржали прву предконференцију код „Топлице“.

Расположење пре почетка конференције било је све у знаку сећања на стара добра времена високих кирија, ослобађања од пореза на 30 и 50 година и куповања нових палата.

Познати рентијер Аца Динић, овдашњи, изјавио је са горчином како „данас човек ни у сопственој кућници не сме да приви-

ри од водоводних рачуна и кирија, који су побеснели, па стално траже некакве оправке. Један други говорник је, уз бурно одобравање, рекао:

„Ја од моје кућнице имам 22 хиљаде прихода, а плаћам 34.000 расхода. Тако се више не може“.

При томе је заборавио да нагласи да су приходи месечни, а расходи годишњи, али је зато пожељно одушевљен аплауз, јер то, уосталом, и није важно.

Конференцији није присуствовао већи број кућевласника, који су своје палате оставили

као увезелу сирочад, и отпутовали још пре годину дана у иностранство.

Све киријације учествују са највећим саосећањем у невољама својих кућевласника и очекују са огромним интересовањем резултате конференције. Чувши за муке и јаде својих кућевласника, киријације су уздахнуле: „Сироти људи“, а један је, чак, рекао: „Жртвоваћу се и предложу своје газди да се променимо да бих спасао човека од даљих мука“.

Земље БОДА

ПИАЦА САН МАРКО

Крвавих очију
и крвавих руку
на очиглед свију
безбрижно се вуку

до јуче фашисти
с камом и гранатом
а данас туристи
с покраденим златом,

па тамо на води
где гондоле плове
у пуној слободи
хране голубове...

БУЂЕЊЕ

У Пешти се опет буде
Фашистичке ђуди.
Не помаже ново доба,
Кад су стари људи.

И тамо се поклич зачу
Опет „хајл и зиг“
Одакле је само дошо
Фашистички миг!!

НОВА СТРАНКА ГОСПОДИНА ФРАНКА

Ради Христа
Франко приста
Да промени свима капе
С благословом оца Папе.

Нове капе, старе главе,
Сад побожну странку праве
Али ствар је скоро иста
И на срећу фалангиста
Биће нека нова странка
„Побожна“ старог Франка.

ОБЕЋАЊЕ

Софулис је обећао,
По избору биће меда.
Скоби биће са трупама
Да би било више реда.

ЗАМЕНЕ

Не постоје више наци,
нити могу постојати,
ал постоје још „ерзаци“
нацистички — сурогати.

ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ...

Окупациони
закони су строги,
па ипак се они
злочинци још многи

у понекој зони
шетају и шире,
док власт апси, гони
наше — пионире.

ПАСТИРСКА ПИСМА

Пре се такве ствари звале
памфлети и леци.
Сад се зову „пасторале“
и ђорави меци,
а оне, што из њих пале,
зову — лажни свеци.

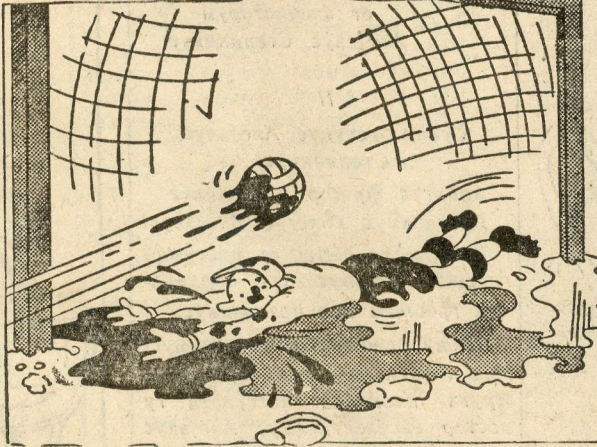
БИВШИ НАЦИСТИ

Истакли су фирму нову
чим је старој дош'о крај.
У Корушкој сад се зову
доброћудно — Фолкспартеј.

НАРОДНЕ ПЕСМЕ У СЛИЦИ

Мајка Мари косе плепа...

Ала ми је овај дан, освануо баксузан...

Да нам живи, живи рад...